

[Strona Główna](#) > ... > [Twoje Prawa](#) > [Ofiary Przepływstw](#) > [Prawa Ofiar – W Poszczególnych Państwach](#) Sweden

Prawa ofiar – w poszczególnych państwach

Autor treści:

Szwecja

Szwecja

Za ofiarę przestępstwa uznaje się osobę, która doznała szkody, np. uszczerbku na zdrowiu czy uszkodzenia, zniszczenia lub kradzieży mienia, w następstwie zdarzenia, które stanowi przestępstwo na podstawie przepisów prawa krajowego. Prawo przyznaje ofierze przestępstwa pewne indywidualne prawa przed wszczęciem postępowania, w jego trakcie oraz po jego zakończeniu. Ofiary przestępstw mają również prawo skorzystać z różnych form wsparcia i kompensaty za szkody doznane w wyniku przestępstwa.

Postępowanie karne w Szwecji rozpoczyna się od etapu dochodzenia lub śledztwa, zwanego postępowaniem przygotowawczym. Co do zasady nie ma obowiązku wszczęcia postępowania przygotowawczego w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, jednak od tej zasady istnieją pewne wyjątki. Postępowanie przygotowawcze prowadzi policja, niekiedy pod kierownictwem prokuratora. Po zakończeniu tego etapu prokurator może podjąć decyzję o kontynuacji postępowania poprzez wniesienie sprawy do sądu. Jeżeli natomiast prokurator uzna, że nie zgromadzono wystarczających dowodów, umarza postępowanie bez skierowania sprawy do sądu. Po skierowaniu sprawy do sądu rozpoczyna się przewód sądowy. W toku przewodu sądowego sąd bada zgromadzone dowody i orzeka o skazaniu lub uniewinnieniu oskarżonego. Sąd określi również, czy istnieje możliwość odwołania się do sądu wyższej instancji.

Ofiara przestępstwa odgrywa znaczącą rolę w postępowaniu i przysługuje jej szereg praw. Może ona uczestniczyć w postępowaniu przed sądem bez ubiegania się o szczególny status prawny lub odegrać bardziej aktywną rolę poprzez formalne przystąpienie do postępowania jako jego strona. Ofiara przestępstwa może dochodzić odszkodowania lub przystąpić do oskarżenia. W niektórych przypadkach możliwe jest wniesienie z własnej inicjatywy sprawy zoskarżenia prywatnego w sytuacji, gdy dany czyn nie jest ścigany z oskarżenia publicznego.

Aby uzyskać potrzebne informacje, proszę kliknąć na poniższe linki

[1. Moje prawa jako ofiary przestępstwa](#)

[2. Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu](#)

[3. Moje prawa po zakończeniu procesu](#)

[4. Odszkodowanie](#)

[5. Moje prawa do wsparcia i pomocy](#)

Ostatnia aktualizacja: 15/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych

lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

1 - Moje prawa jako ofiary przestępstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popełnieniem przestępstwa a złożeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przestępstwie?

Policja i prokurator mają obowiązek poinformować ofiarę o:

- prawie do otrzymania odszkodowania/zadośćuczynienia od podejrzanego lub kompensaty od państwa;
- fakcie, że na żądanie ofiary prokurator zasadniczo ma obowiązek sporządzić i zgłosić do sądu wnioski o naprawienie szkody;
- przepisach dotyczących zakazu zbliżania się, pełnomocnika z urzędu dla pokrzywdzonego i pomocy indywidualnej;
- sposobach ubiegania się o pomoc i poradę prawną;
- możliwościach i warunkach mediacji;
- organach i organizacjach oferujących pomoc i wsparcie;
- danych kontaktowych niezbędnych do uzyskania informacji o sprawie dotyczącej ofiary;
- trwającym postępowaniu i roli ofiary w tym postępowaniu;
- prawie do tłumaczenia ustnego i pisemnego;
- prawie do otrzymania zwrotu kosztów;
- oddaleniu wniosku o wszczęcie postępowania przygotowawczego lub jego umorzeniu;
- adresie, pod który można kierować skargi dotyczące sposobu prowadzenia sprawy;
- wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania sądowego;
- ucieczce zatrzymanego lub aresztowanego.

Należy pamiętać, że powyższe informacje zostaną przekazane po złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Ofiara może jednak, oczywiście, zapoznać się np. ze stroną internetową Urzędu ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw (Brottsoffermyndigheten) przed złożeniem zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popełniono przestępstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje prawa?

Cudzoziemiec, który padł ofiarą przestępstwa w Szwecji, ma prawo do otrzymania takich samych informacji jak obywatel Szwecji (zob. powyżej). Przysługuje mu również prawo do skorzystania z tłumaczenia pisemnego lub ustnego, jeżeli nie mówi po szwedzku.

Osobę, która padła ofiarą przestępstwa w innym państwie, o jej prawach informują organy w tym państwie. Więcej informacji na temat praw ofiar w innych państwach członkowskich UE można znaleźć tutaj.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli złożę zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa?

Policja i prokurator mają obowiązek poinformować ofiarę o:

- prawie do otrzymania odszkodowania/zadośćuczynienia od podejrzanego lub kompensaty od państwa;
- fakcie, że na żądanie ofiary prokurator zasadniczo ma obowiązek sporządzić i zgłosić do sądu wnioski o naprawienie szkody;
- przepisach dotyczących zakazu zbliżania się, pełnomocnika z urzędu dla pokrzywdzonego i pomocy indywidualnej;

- sposobach ubiegania się o pomoc i poradę prawną;
- możliwościach i warunkach mediacji;
- organach i organizacjach oferujących pomoc i wsparcie;
- danych kontaktowych niezbędnych do uzyskania informacji o sprawie dotyczącej ofiary;
- trwającym postępowaniu i roli ofiary w tym postępowaniu;
- prawie do tłumaczenia ustnego i pisemnego;
- prawie do otrzymania zwrotu kosztów;
- oddaleniu wniosku o wszczęcie postępowania przygotowawczego lub jego umorzeniu;
- adresie, pod który można kierować skargi dotyczące sposobu prowadzenia sprawy;
- wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania sądowego;
- ucieczce zatrzymanego lub aresztowanego.

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa/dochożenia lub w czasie procesu)?

Ofierze przysługuje również prawo do skorzystania z tłumaczenia pisemnego lub ustnego, jeżeli nie mówi po szwedzku.

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał, co się dzieje oraz by właściwie mnie rozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)?

Osoba niepełnosprawna, która jest głucha, niedosłysząca lub ma zaburzenie mowy, ma prawo do skorzystania z usług tłumacza ustnego.

Urząd ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw (Brottsoffermyndigheten) opracował materiały informacyjne przeznaczone dla dzieci. Szczegółowe informacje na temat ofiar przestępstw znajdują się na stronie <https://www.jagvillveta.se/>.

Policja również udostępnia informacje przeznaczone dla dzieci: <https://polisen.se/Utsatt-for-brott/Olika-typer-av-brott/Barn-och-ungdomar/>

Usługi wsparcia dla ofiar przestępstw

Kto udziela wsparcia ofiarom przestępstw?

Ofiara przestępstwa może otrzymać wsparcie od wielu stowarzyszeń i organizacji nienastawionych na zysk. Gminne organy pomocy społecznej również mają prawny obowiązek dbać o to, by ofiary przestępstw i ich rodziny otrzymały pomoc i wsparcie.

Czy policja skieruje mnie automatycznie do podmiotu udzielającego wsparcia ofiarom przestępstw?

Gdy ofiara złoży zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, policja wskaże jej organy i organizacje, które oferują pomoc i wsparcie. W niektórych przypadkach policja, za zgodą ofiary, przekaze również jej dane kontaktowe np. infolinii wsparcia dla ofiar, która następnie skontaktuje się z tą osobą. Ofiara może również samodzielnie skontaktować się z organizacją udzielającą wsparcia.

Jak chroni się moją prywatność?

Jeżeli ofiara zwróci się o wsparcie do organów pomocy społecznej, jej sprawa zostanie rozpatrzona z zachowaniem poufności. Wolontariusze pracujący w organizacji wolontariackiej, która zapewnia wsparcie ofiarom przestępstw, są zobowiązani do zachowania tajemnicy. Ofiara może również zachować anonimowość w kontaktach z taką organizacją.

Czy muszę złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przed uzyskaniem dostępu do wsparcia dla ofiar przestępstw?

Nie, nie trzeba tego robić.

Środki ochrony osobistej, jeżeli znajduję się w niebezpieczeństwie

Jakiego rodzaju ochrona jest dostępna?

Istnieje wiele rodzajów ochrony dostępnych dla ofiar przestępstw:

- Zakaz zbliżania się

Zakaz zbliżania się (*kontaktförbud*) ma zapobiegać sytuacjom, które są potencjalnie niebezpieczne dla ofiar. Zakaz zbliżania się został wprowadzony i jest stosowany głównie w celu ochrony kobiet przed groźbami i nękaniami ze strony byłego małżonka lub partnera, ale można go również stosować w celu ochrony dzieci i innych osób wymagających szczególnego traktowania. Zakaz zbliżania się oznacza, że osoba, która grozi ofierze i ją nęka, ma zakaz odwiedzania ofiary lub kontaktowania się z nią w jakikolwiek sposób, np. listownie, przez sms, telefonicznie lub za pośrednictwem znajomych. Zakres zastosowania tego zakazu można rozszerzyć na zakaz zbliżania się do miejsca zamieszkania ofiary, jej miejsca pracy lub innego miejsca, w którym ofiara przebywa.

Zakaz zbliżania się może również obejmować osoby zamieszkujące z osobą, pod której adresem kierowane są groźby. Aby taki zakaz, który ma spowodować opuszczenie wspólnego domu przez osobę kierującą groźbą, mógł zostać wydany, musi istnieć wysokie ryzyko popełnienia przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu, wolności lub bezpieczeństwu partnera.

Decyzję o zastosowaniu zakazu zbliżania się podejmuje prokurator. Jeżeli prokurator nie wyda takiego zakazu, ofiara może wnieść wniosek o skierowanie sprawy do sądu rejonowego (*tingsrätt*). Złamanie tego zakazu grozi karą grzywny lub karą pozbawienia wolności do jednego roku.

- Zapewnienie schronienia

Kobiety i ich dzieci, które padły ofiarą przemocy domowej, mogą być zmuszone do tymczasowego opuszczenia domu. Możliwość znalezienia schronienia zapewniają zarówno gminy, jak i schroniska dla kobiet. Więcej informacji na ten temat można uzyskać w gminnych ośrodkach pomocy społecznej lub w lokalnym ośrodku wsparcia dla kobiet.

- Ochrona danych osobowych

Jeżeli ofiara nie chce ujawniać swojego adresu z powodu gróźb i innych form nękania, może wnieść o wpisanie kodu jako specjalnego znacznika poufności (*sekretessmarkering*) w rejestrze ludności. Kod taki zostanie również wpisany w innych rejestrach publicznych, np. w rejestrze pojazdów i praw jazdy. Co do zasady przegląd kodów odbywa się co roku.

Osoba, pod której adresem kierowane są groźby i która przeprowadziła się lub ma taki zamiar, może skorzystać z innego sposobu ochrony danych osobowych, tj. z pozostawienia dawnego adresu w rejestrze ludności (*kvarskrivning*). Ofiara może pozostać zarejestrowana pod dawnym adresem przez okres do trzech lat po zmianie miejsca zamieszkania.

Wnioski o ochronę danych osobowych w formie nadania znacznika poufności lub pozostawienia dawnego adresu należy składać w miejscowym urzędzie skarbowym, w którym ofiara jest zarejestrowana. Ważne jest, aby w kontaktach z organami informować je o przyznanej ochronie danych osobowych. Ofiara musi również być bardzo ostrożna w kontaktach z organizacjami, przedsiębiorstwami itd.

- Zmiana imienia i nazwiska

Innym sposobem zwiększenia ochrony jest zmiana imienia i nazwiska. Ofiara może zmienić nazwisko na nazwisko rodzica, kierując odpowiednie zawiadomienie do szwedzkiego Urzędu Podatkowego (Skatteverket). Zmiana nazwiska na jakiegokolwiek inne nazwisko wymaga zezwolenia szwedzkiego Urzędu Patentowego i Rejestrowego (Patent- och registreringsverket).

- Pakiet bezpieczeństwa

W przypadku niektórych osób groźby są na tyle poważne, że konieczne może być skorzystanie z tzw. pakietu bezpieczeństwa. Pakiet zawiera telefon komórkowy i system alarmowy; można go wypożyczyć w lokalnej komendzie policji, która dokona wnikliwej oceny sytuacji.

- Fikcyjne dane osobowe

Jeżeli istnieje ryzyko popełnienia poważnego przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności osoby lub jeżeli wydaje się, że pozostałe środki bezpieczeństwa nie zapewnią dostatecznej ochrony, ofiara może otrzymać pozwolenie na korzystanie z fikcyjnych (tj. wymyślonych) danych osobowych. Wniosek o pozwolenie na korzystanie z fikcyjnych danych osobowych należy skierować do policji.

- Program ochrony świadków

W wyjątkowych przypadkach, kiedy nie sprawdzają się inne środki, osoby, pod których adresem kierowane są groźby, a które mogą wpłynąć na wynik postępowania sądowego, mogą zostać objęte specjalnym programem ochrony świadków prowadzonym przez policję.

Kto może mi zapewnić ochronę?

W zależności od rodzaju ochrony różne organizacje mogą podejmować decyzje w tym zakresie. Zob. pkt powyżej.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony sprawcy?

Aby określić konieczność zapewnienia ofierze szczególnych środków ochrony w trakcie śledztwa/dochodzenia prowadzonego przez policję i postępowania sądowego, policja powinna jak najszybciej przeprowadzić indywidualną ocenę bezpieczeństwa. W ocenie tej uwzględnia się powagę przestępstwa i sytuację osobistą ofiary. Ofiary poniżej 18. roku życia zawsze uznaje się za osoby wymagające szczególnej ochrony.

Organy pomocy społecznej często korzystają również ze specjalnych metod oceny, aby zbadać ryzyko dokonania przez sprawcę, który zamieszkuje z ofiarą, ponownych aktów przemocy.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?

Aby określić konieczność zapewnienia ofierze szczególnych środków ochrony w trakcie śledztwa/dochodzenia prowadzonego przez policję i postępowania sądowego, policja powinna jak najszybciej przeprowadzić indywidualną ocenę bezpieczeństwa. W ocenie tej uwzględnia się powagę przestępstwa i sytuację osobistą ofiary. Ofiary poniżej 18. roku życia zawsze traktuje się jako osoby wymagające szczególnej ochrony.

Jakie środki ochrony są dostępne dla ofiar przestępstw najbardziej potrzebujących szczególnego traktowania?

Najdalej idące środki ochrony w przypadku poważnych przestępstw obejmują pozwolenie na korzystanie z fikcyjnych danych osobowych i program ochrony świadków (zob. powyżej).

Jestem małoletni - czy przysługują mi szczególne prawa?

Organy pomocy społecznej mają obowiązek zapewnić, by dziecko będące ofiarą przestępstwa i jego bliscy otrzymali niezbędną pomoc i wsparcie. Organy pomocy społecznej powinny również pamiętać, że dziecko, które było świadkiem przemocy lub innych nadużyć wobec jego bliskiego, również jest ofiarą przestępstwa, i powinny zapewnić mu niezbędną pomoc i wsparcie.

W wyniku przestępstwa zmarł członek mojej rodziny – jakie prawa mi

przysługują?

Organy pomocy społecznej mają również obowiązek zapewnić wsparcie członkom rodziny osoby, która jest ofiarą przestępstwa. Istnieją również stowarzyszenia nienastawione na zysk, które działają na rzecz wsparcia członków rodziny osób, które zmarły w rezultacie przestępstwa.

Członek mojej rodziny jest ofiarą przestępstwa – jakie prawa mi przysługują?

Organy pomocy społecznej mają również obowiązek zapewnić wsparcie członkom rodziny osoby, która jest ofiarą przestępstwa. Ponadto osobom, które są członkami rodziny ofiary przestępstwa, może przysługiwać wiele spośród opisanych powyżej środków ochrony. Również wiele organizacji nienastawionych na zysk udziela wsparcia członkom rodziny ofiary przestępstwa.

Czy mogę uzyskać dostęp do mediacji? Na jakich warunkach korzysta się z mediacji? Czy w trakcie mediacji będę bezpieczny/bezpieczna?

Podczas mediacji ofiara i sprawca przestępstwa spotykają się, aby omówić to, co się stało, z bezstronnym mediatorem. Jeżeli sprawca ma mniej niż 21 lat, gmina ma obowiązek zaproponować mediację.

Warunkiem mediacji jest przyznanie się do popełnienia przestępstwa. Ponadto chęć udziału w mediacji muszą wyrazić obie strony. Mediacja może doprowadzić do porozumienia np. co do tego, jak strony powinny zachowywać się względem siebie podczas spotkań w przyszłości, co może stanowić pewne gwarancje dla ofiary.

Możliwe jest również osiągnięcie porozumienia w zakresie odszkodowania/zadośćuczynienia, choć potencjalnie mogą się pojawić problemy, zwłaszcza jeśli sprawców jest kilku, a w grę wchodzi duże kwoty lub szkody na osobie. W razie jakichkolwiek pytań na temat takich porozumień należy skontaktować się z Urzędem ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw (Brottsoffermyndigheten). Jeżeli ofiara zawrze porozumienie w sprawie odszkodowania/zadośćuczynienia, może stracić prawo do dochodzenia kompensaty dla ofiar przestępstw.

Wyznaczony mediator (który musi być kompetentny, uczciwy i bezstronny) odpowiada za zapewnienie, by proces mediacji przebiegał w sposób bezpieczny dla ofiary.

Gdzie mogę znaleźć przepisy, w których określono moje prawa?

Wykaz ważnych ustaw i rozporządzeń znajduje się na [stronie internetowej Urzędu ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw \(Brottsoffermyndigheten\)](#).

■ Ostatnia aktualizacja: 15/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

2 - Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu

Jak złożyć zawiadomienie o przestępstwie?

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa można złożyć na policji osobiście lub telefonicznie pod numerem 114 14 (+46 77 114 14 00 spoza terytorium Szwecji). Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa można również złożyć przez internet w przypadku włamania, oszustwa przy użyciu karty płatniczej,

a także kradzieży lub utraty karty płatniczej (ale nie kradzieży lub utraty paszportu lub dowodu osobistego). Osoby, których tożsamość podlega ochronie, nie powinny składać zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez internet. W nagłych sytuacjach lub w przypadku przyłapania sprawcy na gorącym uczynku należy dzwonić pod numer alarmowy 112. Łącze do [e-zawiadomienia](#).

W jaki sposób mogę uzyskać informacje o przebiegu sprawy?

Po złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na policji sprawa zostanie opatrzona sygnaturą; osoba dokonująca zgłoszenia otrzyma również dane kontaktowe umożliwiające uzyskiwanie informacji na temat jej sprawy. Informacje na temat sprawy można również uzyskać od funkcjonariuszy policji, kontaktując się z nimi drogą telefoniczną lub za pośrednictwem poczty elektronicznej bądź odwiedzając lokalny lub najbliższy komisariat policji. Aby porozmawiać z funkcjonariuszem policji odpowiedzialnym za prowadzenie sprawy, można zadzwonić pod krajowy numer telefonu policji, tj. 114 14. W takim przypadku centrala połączy dzwoniącego z właściwym funkcjonariuszem.

Czy przysługuje mi pomoc prawna (podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)? Na jakich warunkach?

W przypadku niektórych rodzajów przestępstw ofiary mają prawo do własnego pełnomocnika zwanego „pełnomocnikiem z urzędu dla pokrzywdzonego” (*målsägandebiträde*). Dotyczy to w szczególności przestępstw przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności i przemocy domowej, ale również innych przestępstw, w przypadku których ofiara ma szczególne potrzeby. Pełnomocnika z urzędu można ustanowić niezwłocznie po wszczęciu postępowania przygotowawczego i świadczy on swoje usługi nieodpłatnie. Jeżeli ofiara stwierdzi, że potrzebuje pełnomocnika z urzędu, powinna jak najszybciej omówić tę kwestię z prokuratorem (*åklagare*) lub funkcjonariuszem policji prowadzącym postępowanie przygotowawcze. Z wnioskiem w tej sprawie można się również zwrócić bezpośrednio do sądu rejonowego (*tingsrätt*). Po ustaleniu, czy pokrzywdzonemu przysługuje prawo do pełnomocnika z urzędu, sąd rejonowy wyznaczy takiego pełnomocnika. Pokrzywdzony może wskazać preferowanego przez siebie pełnomocnika. Rolą pełnomocnika z urzędu dla pokrzywdzonego, który zazwyczaj jest prawnikiem, jest ochrona interesów pokrzywdzonego i udzielanie mu wsparcia i porad w toku postępowania przygotowawczego i postępowania głównego. Pełnomocnik jest zobowiązany do zachowania tajemnicy i może pomagać pokrzywdzonemu w popieraniu oskarżenia oraz w zgłoszeniu wniosku o naprawienie szkody. Rola ta kończy się po zakończeniu postępowania sądowego; pomoc w egzekwowaniu zasądzonej kwoty lub uzyskaniu kompensaty nie wchodzi w zakres obowiązków „pełnomocnika z urzędu dla pokrzywdzonego”.

Jeżeli opiekun (zazwyczaj rodzic) jest podejrzany o popełnienie przestępstwa przeciwko własnemu dziecku, dziecko może być reprezentowane przez kuratora procesowego. Podobnie dzieje się w przypadku, gdy o popełnienie przestępstwa jest podejrzana osoba bliska dla opiekuna. Zadaniem kuratora będzie zabezpieczenie praw dziecka w toku postępowania przygotowawczego i postępowania głównego. Kuratorem procesowym może być ustanowiony prawnik, młodszy prawnik w kancelarii prawnej lub inna osoba. Istnieją również wymogi w zakresie wiedzy i doświadczenia oraz cech osobistych niezbędnych do pełnienia tej funkcji.

Koszty ochrony prawnej są uwzględniane w polisach ubezpieczeniowych dla gospodarstw domowych. Oznacza to na przykład, że ubezpieczyciel może pokryć koszty prawne, jeżeli złożony przez pokrzywdzonego wniosek o naprawienie szkody nie zostanie rozpoznany w toku postępowania karnego. Polisy ubezpieczeniowe zazwyczaj zawierają postanowienie zobowiązujące ubezpieczonego do pokrycia określonej części kosztów (udział własny). Dodatkowych informacji udziela ubezpieczyciel.

Pomoc prawną można otrzymać we wszystkich rodzajach spraw zgodnie z przepisami szwedzkiej ustawy o pomocy prawnej (*Rättshjälpslagen*). Pomoc taka może dotyczyć m.in. wniosku o naprawienie szkody, w przypadku gdy prokurator nie udziela ofierze wsparcia, czy negocjacji z ubezpieczycielem. Ofiara może skontaktować się z kancelarią prawną udzielającą pomocy prawnej zgodnie z przepisami ustawy o pomocy prawnej. Za konsultację z prawnikiem trwającą do dwóch godzin pobierana jest stała opłata w wysokości około 1 600 SEK za godzinę. W zależności od sytuacji finansowej ofiary opłata może zostać obniżona.

Ofiara, która nie posiada ubezpieczenia ochrony prawnej i której sprawy nie udało się rozstrzygnąć przy wykorzystaniu udzielonej jej pomocy prawnej, może otrzymać pomoc prawną po przeprowadzeniu oceny jej potrzeb. Następnie część kosztów zastępstwa procesowego ofiary zostanie pokryta przez Skarb Państwa. Ofiara

może również otrzymać wsparcie na pokrycie kosztów podróży, zakwaterowania i składania zeznań, jak również innych poniesionych wydatków. Informacji na temat możliwości ubiegania się o pomoc prawną udziela prawnik, sąd i Krajowy Urząd ds. Pomocy Prawnej (Rättshjälpsmyndighet).

Czy mogę ubiegać się o zwrot kosztów (z tytułu uczestnictwa w dochodzeniu/śledztwie/procesie)? Na jakich warunkach?

Osoba wezwana do stawienia się na przesłuchanie przez funkcjonariusza policji lub prokuratora jest upoważniona do dochodzenia zwrotu poniesionych przez siebie kosztów. Koszty te mogą obejmować koszty podróży i zakwaterowania, zwrot utraconego dochodu lub odszkodowanie z tytułu poniesienia innych strat finansowych. Wysokość kwoty, jaką można otrzymać tytułem zwrotu utraconego dochodu, jest jednak ograniczona. Aby uzyskać ten rodzaj zwrotu, należy skontaktować się z policją.

Osoba wezwana do stawienia się na przesłuchanie przez funkcjonariusza policji lub prokuratora jest upoważniona do dochodzenia zwrotu poniesionych w związku z tym przez siebie kosztów. Po zakończeniu przesłuchania przez sądu może niekiedy zapytać ofiarę, czy chce zgłosić wniosek o zwrot poniesionych kosztów. Zasadniczo kwestię płatności rozstrzyga się jednak w sekretariacie sądu po zakończeniu rozprawy. Ofiara może wówczas wystąpić z wnioskiem o zwrot kosztów, a także uzyskać informacje o wysokości należnej kwoty. Płatność zostanie dokonana bezpośrednio w sekretariacie sądu. Wypłata wysokich kwot może zostać odroczone; aby uzyskać dodatkowe informacje, należy skontaktować się z sekretariatem sądu.

Moja sprawa została umorzona zanim trafiła do sądu. Czy mogę się odwołać?

Jeżeli sprawa została umorzona, ofiara, która nie jest usatysfakcjonowana takim rezultatem, może wystąpić o zbadanie sprawy przez prokuratora. W tym celu należy skontaktować się z policją, która przekaże sprawę prokuratorowi na stosowny wniosek. Jeżeli ofiara nie będzie zadowolona z postanowienia wydanego przez prokuratora, może wnieść do najbliższego starszego rangą prokuratora o ponowne rozpatrzenie sprawy (*överprövning*).

Czy mogę uczestniczyć w procesie?

Tak, ofiara będzie zazwyczaj musiała uczestniczyć w procesie, ponieważ jej zeznania mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.

Jaka jest moja rola w systemie wymiaru sprawiedliwości? Czy jestem na przykład: ofiarą przestępstwa, świadkiem, powodem cywilnym, oskarżycielem prywatnym?

W świetle przepisów prawa szwedzkiego w toku postępowania przygotowawczego i postępowania głównego ofiarę przestępstwa określa się mianem pokrzywdzonego (*målsägande*). Ofiara może stać się stroną postępowania dopiero po wszczęciu postępowania przez prokuratora. Ofiara może być stroną postępowania:

- po wszczęciu postępowania przez prokuratora;
- jeżeli zgłasza wniosek o naprawienie szkody; lub
- jeżeli występuje jako oskarżyciel posiłkowy.

Ofiara może zostać oskarżycielem posiłkowym na dowolnym etapie postępowania; wówczas będzie miała niemal takie same uprawnienia jak prokurator i będzie mogła np. zgłaszać własne wnioski dowodowe przed sądem. Nie musi ona jednak dowodzić żadnych okoliczności faktycznych związanych z przestępstwem.

Oskarżyciel posiłkowy może postawić indywidualne zarzuty z własnej inicjatywy lub podnieść określony zarzut, jeżeli prokurator wycofał zarzut ogólny. Będzie wiązało się to z koniecznością późniejszego wykazania przed sądem, że dane przestępstwo faktycznie zostało popełnione.

Czy mogę wybrać swoją rolę? Jakie są moje prawa i obowiązki wynikające z tej roli?

Jeżeli ofiara nie jest stroną postępowania, zostanie powiadomiona o terminie i godzinie rozprawy. Informacje takie zostaną jednak przekazane wyłącznie wówczas, gdy ofiara wystąpiła o to w postępowaniu przygotowawczym. Jeżeli ofiara jest stroną postępowania, ma prawo do obecności w toku całej rozprawy, nawet w przypadku wyłączenia jej jawności.

Jeżeli prokurator złożył wniosek o przesłuchanie ofiary na rozprawie lub w przypadku gdy ofiara zgłosiła wniosek o naprawienie szkody, może ona otrzymać wezwanie do stawienia się przed sądem. W wezwaniu będzie wskazany termin (data i godzina) stawienia się przed sądem oraz będzie ono zawierało pouczenie dotyczące uzasadnionych przyczyn niestawienia się przed sądem. Jeżeli osoba wezwana do stawienia się przed sądem jest chora lub nie może stawić się przed sądem z innego uzasadnionego powodu, musi niezwłocznie powiadomić o tym sąd przed wyznaczonym terminem rozprawy. Następnie sąd poinformuje tę osobę, czy jej obecność na rozprawie jest wymagana. Osoba, która bez uzasadnionej przyczyny nie stawia się przed sądem, może zostać ukarana grzywną.

W toku rozprawy można zgłosić wniosek o naprawienie szkody. Prawo do zgłoszenia takiego wniosku ma wyłącznie pokrzywdzony. Zostanie on przesłuchany przez prokuratora i oskarżonego (lub jego adwokata). Złożenie zeznań nie wiąże się jednak z koniecznością złożenia przyrzeczenia. Osoba będąca stroną postępowania może zadawać pytania oskarżonemu, świadkom i biegłym samodzielnie lub za pośrednictwem swojego pełnomocnika. Na koniec rozprawy osoba będzie mogła również przemawiać na etapie głosów stron.

Osoba wezwana do stawienia się na przesłuchanie przez funkcjonariusza policji lub prokuratora jest upoważniona do dochodzenia zwrotu poniesionych przez siebie kosztów. Można dochodzić zwrotu kosztów podróży i zakwaterowania oraz utraconych dochodów (do 700 SEK dziennie).

Czy mogę składać oświadczenia przed sądem lub przedstawiać dowody? Na jakich warunkach?

Tak, prokurator prawdopodobnie wystąpi o przesłuchanie pokrzywdzonego w toku rozprawy. Pokrzywdzony nie może jednak brać udziału w rozprawie w charakterze świadka. Oznacza to, że złożenie zeznań przez pokrzywdzonego nie wiąże się z koniecznością złożenia przez niego przyrzeczenia. Osoba występująca w charakterze strony postępowania ma prawo do przedstawiania dowodów w toku rozprawy.

Jakie informacje uzyskam w czasie procesu?

Jeżeli ofiara jest stroną postępowania, ma prawo do otrzymywania informacji na temat przebiegu postępowania i ustaleń poczynionych w sprawie za pomocą różnych środków. W języku szwedzkim uprawnienie to określa się jako *partsinsyn*. Osobie pokrzywdzonej, która nie jest stroną postępowania, nie przysługuje takie samo prawo do otrzymywania informacji na temat przebiegu postępowania.

Na etapie postępowania przygotowawczego prowadzonego przez policję funkcjonariusze pytają, czy ofiara chce otrzymać informację o wydaniu wyroku w sprawie. Osobie, która występowała w rozprawie w charakterze strony, sąd prześle wydany wyrok. Osobie, która nie występowała w rozprawie w charakterze strony, sąd prześle wydany wyrok na jej uprzedni wniosek.

Czy będę mieć dostęp do akt sądowych?

Jeżeli ofiara jest stroną postępowania, ma prawo do otrzymywania informacji na temat przebiegu postępowania i ustaleń poczynionych w sprawie za pomocą różnych środków. W języku szwedzkim uprawnienie to określa się jako *partsinsyn* – służy ono zapewnieniu stronie możliwości uzyskania informacji niezbędnych do działania w danym postępowaniu lub wytoczenia powództwa. Może to na przykład oznaczać, że dana osoba będzie upoważniona do uzyskania dostępu do pism sądowych lub innych materiałów dotyczących sprawy po złożeniu odpowiedniego wniosku lub z inicjatywy sądu. Na sądzie spoczywa również „obowiązek informowania”, co oznacza, że musi sąd z urzędu zapewnić stronie dostęp do pism sądowych lub innych wykorzystanych w toku

dochodzenia/śledztwa materiałów przekazanych przez osobą inną niż sama strona. Strona może również zgłaszać sądowi uwagi dotyczące tych materiałów.

Osobie pokrzywdzonej, która nie jest stroną postępowania, nie przysługuje takie samo prawo do otrzymywania informacji na temat przebiegu postępowania.

■ Ostatnia aktualizacja: 15/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

3 - Moje prawa po zakończeniu procesu

Czy mogę zaskarżyć orzeczenie?

Strona, która nie jest zadowolona z wyroku sądu rejonowego (*tingsrätt*), może odwołać się do sądu apelacyjnego (*hovrätt*). Stosowne pouczenie w tym zakresie znajduje się w wyroku. W niektórych przypadkach konieczne może być uzyskanie zgody na wniesienie apelacji, aby sąd apelacyjny mógł rozpatryć sprawę. W przypadku odwołania się od wyroku sąd apelacyjny zazwyczaj wszczyna nowe postępowanie. W większości przypadków pokrzywdzeni i świadkowie nie muszą być obecni na rozprawach w takim postępowaniu. Zamiast tego odtwarza się dowody przeprowadzone przez sąd rejonowy. W niektórych przypadkach sąd apelacyjny może jednak wydać orzeczenie w sprawie bez przeprowadzenia rozprawy.

Co do zasady wyrok sądu apelacyjnego można zaskarżyć do Sądu Najwyższego (*Högsta domstolen*). Sąd Najwyższy rozpatrzy jednak sprawę jedynie wtedy, gdy dotyczy ona kwestii zasadniczej (*precedensu*) lub gdy istnieją widoczne przesłanki ponownego rozpoznania sprawy, np. jeżeli sąd rejonowy lub apelacyjny popełnił istotny błąd. W praktyce zatem sąd apelacyjny jest ostatnią instancją odwoławczą.

Jakie są moje prawa po wydaniu wyroku?

Osoba występująca w charakterze strony postępowania ma prawo do jak najszybszego otrzymania odpisu wyroku na piśmie. Jeżeli ofiara nie jest stroną postępowania, musi skontaktować się z sądem, aby uzyskać szczegółowe informacje na temat treści wyroku.

Zasadniczo ofiara ma prawo do otrzymania tłumaczenia pism sądowych. W razie konieczności sąd może zapewnić tłumaczenie pism, które zostały złożone lub przesłane do sądu. Możliwe jednak, że ofiara będzie musiała złożyć do sądu stosowny wniosek. Ofiara nie ponosi kosztów tłumaczenia.

Na tym etapie postępowania sądowego ofiara nie ma prawa do skorzystania z usług „pełnomocnika z urzędu dla pokrzywdzonego” (*målsägandebiträde*) na koszt Skarbu Państwa. Zadaniem pełnomocnika jest udzielanie wsparcia do czasu zakończenia postępowania. Ofiara może jednak zdecydować o skorzystaniu z usług pełnomocnika procesowego na własny koszt. Jeżeli ofiara jest uprawniona do skorzystania z pomocy prawnej, państwo może pokryć część kosztów zastępstwa procesowego.

Jeżeli na tym etapie ofiara potrzebuje pomocy asystenta, może skontaktować się z jedną z organizacji nienastawionych na zysk, która prowadzi działalność w tym zakresie, np. z infolinią wsparcia dla ofiar lub infolinią dla kobiet – *Brottsofferjouren Sverige*, *Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige* (ROKS), *Unizon* itd.

Czy mam prawo do ochrony po zakończeniu procesu? Przez jaki okres?

Tak, ofiara może mieć prawo do wsparcia lub ochrony po zakończeniu procesu. Korzystanie ze wsparcia lub ochrony oferowanych przez organizacje nienastawione na zysk lub organy pomocy społecznej nie podlega ograniczeniom czasowym. Istnieją natomiast pewne ograniczenia czasowe dotyczące ochrony danych

osobowych. Więcej informacji na ten temat znajduje się w sekcji „Środki ochrony osobistej – jeśli jestem w niebezpieczeństwie” („Moje prawa jako ofiary przestępstwa”).

Jakie informacje uzyskam, jeżeli sprawca zostanie skazany?

Wyrok będzie zawierał rozstrzygnięcie sądu oraz wymiar nałożonej kary, np. okresu pozbawienia wolności skazanego. W przypadku przestępstwa przeciwko osobie (przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu, wolności i bezpieczeństwu osoby) szwedzka Służba Więzienna i Probacyjna zapyta pokrzywdzonego, czy chce on otrzymywać następujące informacje:

- w jakim zakładzie umieszczono skazanego w Szwecji,
- o przeniesieniu skazanego do innego zakładu lub przekazaniu do innego państwa,
- o przebywaniu skazanego poza zakładem,
- o wniesieniu przez skazanego lub szwedzką Służbę Więzienną i Probacyjną wniosku o złagodzenie kary dożywotniego więzienia,
- o zwolnieniu skazanego,
- o ucieczce skazanego z więzienia, lub
- o ucieczce skazanego po zezwoleniu na opuszczenie zakładu karnego lub w innym okresie spędzanym poza zakładem.

Szwedzka Służba Więzienna i Probacyjna nie musi przekazywać żadnych informacji, jeżeli mogłoby to zagrażać życiu lub zdrowiu zatrzymanego.

Czy uzyskam informację o tym, że sprawca został zwolniony (w tym o wcześniejszym lub warunkowym zwolnieniu) lub że zbiegł z zakładu karnego?

W przypadku przestępstwa przeciwko osobie (przestępstwa przeciwko życiu, zdrowiu, wolności i bezpieczeństwu osoby) szwedzka Służba Więzienna i Probacyjna zapyta pokrzywdzonego, czy chce on otrzymywać następujące informacje:

- o zwolnieniu skazanego,
- o ucieczce skazanego z więzienia, lub
- o ucieczce skazanego po zezwoleniu na opuszczenie zakładu karnego lub w innym okresie spędzanym poza zakładem.

Czy będę brać udział w wydaniu postanowienia o zwolnieniu lub warunkowym zwolnieniu? Czy mogę na przykład złożyć oświadczenie lub wnieść odwołanie?

Nie, ofiara nie ma takiego prawa.

■ Ostatnia aktualizacja: 15/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

4 - Odszkodowanie

W jaki sposób można dochodzić naprawienia szkody od sprawcy? (np. w czasie procesu, w drodze dochodzenia roszczenia cywilnego, w postępowaniu adhezyjnym)

Ofiara może dochodzić naprawienia praktycznie każdej szkody, jaką poniosła w związku z przestępstwem. Sąd z reguły rozpoznaje wniosek o naprawienie szkody równocześnie z orzekaniem o winie oskarżonego o popełnienie przestępstwa.

Wniosek o naprawienie szkody przez sprawcę przestępstwa lub osobę, która doprowadziła do powstania szkody, musi złożyć ofiara lub pokrzywdzony. W tym celu ofiara może zwrócić się do prokuratora (*åklagare*), który przygotuje stosowny wniosek i zgłosi go podczas rozprawy. Jedynymi wyjątkami od tej zasady są wnioski o naprawienie szkody, których rozpoznanie wymaga przeprowadzenia szeroko zakrojonych czynności wyjaśniających, lub wnioski, które można uznać za w oczywisty sposób bezzasadne, tj. niepowiązane z przestępstwem albo opiewające na znacznie większą kwotę niż kwota, jakiej zazwyczaj dochodzi się w podobnych sytuacjach.

Ofiara, która zamierza dochodzić naprawienia szkody doznanej w związku z przestępstwem, powinna zgłosić taki zamiar w trakcie przesłuchania przez funkcjonariuszy policji. Powinna ona również wskazać, czy chce skorzystać ze wsparcia prokuratora przy sporządzaniu wniosku.

Sąd zobowiązał sprawcę do wypłacenia mi odszkodowania/zadośćuczynienia. Jak mam skłonić sprawcę do wypłaty odszkodowania?

Sam fakt, że sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody, nie musi oznaczać, że ofiara automatycznie otrzyma zasądzoną kwotę. Sprawca często nie będzie w stanie zapłacić takiej kwoty lub nie będzie chciał tego zrobić dobrowolnie. W takim przypadku można skorzystać ze wsparcia Służby Komorniczej (*Kronofogden*) przy dochodzeniu zasądzonej kwoty.

Sąd prześle odpis orzeczenia Służbie Komorniczej, która zwróci się następnie do ofiary drogą pocztową z zapytaniem, czy chce ona skorzystać ze wsparcia przy dochodzeniu odszkodowania/zadośćuczynienia. Jeżeli ofiara będzie zainteresowana takim wsparciem, musi wypełnić formularz przesłany przez Służbę Komorniczą i odesłać go na jej adres; następnie służba komornicza zbada sytuację finansową sprawcy. Jeżeli okaże się, że sprawca ma wystarczające środki, Służba Komornicza dopilnuje, aby dokonał płatności.

Poza ściśle określonymi przypadkami Służba Komornicza udziela wsparcia nieodpłatnie. W razie braku kontaktu ze strony Służby Komorniczej ofiara powinna nawiązać z nią kontakt z własnej inicjatywy.

Jeżeli sprawca nie wypłaci mi odszkodowania, czy mogę uzyskać zaliczkę od Skarbu Państwa? Na jakich warunkach?

Nie, nie przewidziano takiej możliwości.

Czy mam prawo do odszkodowania od państwa?

Jeżeli skazany sprawca nie jest w stanie wypłacić odszkodowania i żadne ubezpieczenie nie pokrywa całości roszczenia, ofiara może być uprawniona do dochodzenia kompensaty od Skarbu Państwa. Świadczenie takie określa się mianem kompensaty dla ofiar przestępstw (*brottsskadeersättning*), a odpowiedzialność za jego wypłacenie spoczywa na Urzędzie ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw (*Brottsoffermyndigheten*).

Aby zapewnić możliwość wypłacania kompensat na rzecz ofiar przestępstw, których sprawca jest nieznany, wypłatę kompensaty poprzedza postępowanie wyjaśniające, w toku którego wnioskodawca musi wykazać, że padł ofiarą przestępstwa, a nie po prostu uległ wypadkowi. W takim przypadku należy zawsze złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na policji. W przypadku wykrycia sprawcy sąd co do zasady wydaje wyrok skazujący, w którym wymierza sprawcy karę.

Kompensata dla ofiar przestępstw dotyczy przestępstw popełnionych w Szwecji i ofiara może być uprawniona zarówno wówczas, gdy zamieszkuje w Szwecji, jak i wtedy, gdy przebywa w Szwecji tymczasowo, np. jako turysta lub student. Ofiara, która zamieszkuje w Szwecji, może być uprawniona do kompensaty nawet w przypadku, gdy przestępstwo zostało popełnione za granicą.

Czy przysługuje mi odszkodowanie, jeżeli sprawca nie został skazany?

Aby zapewnić możliwość wypłacania kompensat na rzecz ofiar przestępstw, których sprawca jest nieznany, wypłatę kompensaty poprzedza postępowanie wyjaśniające, w toku którego wnioskodawca musi wykazać, że padł ofiarą przestępstwa, a nie po prostu uległ wypadkowi. W takim przypadku należy zawsze złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na policji. W przypadku wykrycia sprawcy sąd co do zasady wydaje wyrok skazujący, w którym wymierza sprawcy karę.

Czy mam prawo do uzyskania doraźnej płatności w czasie oczekiwania na orzeczenie w sprawie odszkodowania?

Nie, nie przewidziano takiej możliwości.

■ Ostatnia aktualizacja: 15/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

5 - Moje prawa do wsparcia i pomocy

Jestem ofiarą przestępstwa. Z kim mam się skontaktować, aby uzyskać wsparcie i pomoc?

Barnens Rätt i Samhället (BRIS – Prawa Dziecka w Społeczeństwie)

BRIS to organizacja działająca na rzecz praw dzieci, która nie posiada żadnych powiązań o charakterze politycznym ani religijnym. Dzieci i osoby młode do 18. roku życia należące do grup szczególnie wrażliwych mogą nieodpłatnie i anonimowo skontaktować się z doradcą BRIS za pośrednictwem poczty elektronicznej, chatu lub drogą telefoniczną. BRIS przyjmuje również zgłoszenia od osób dorosłych poszukujących kogoś, komu mogłyby zadać pytania dotyczące dzieci i osób młodych oraz komu mogłyby przedstawić swoje obawy w tym zakresie.

Dane kontaktowe:

116 111, telefon zaufania dla dzieci i osób młodych

077 150 50 50, telefon zaufania dla osób dorosłych

info@bris.se

<https://www.bris.se/>

Brottsofferjouren Sverige (Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji)

Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji to organizacja nienastawiona na zysk działająca na rzecz propagowania prawa wszystkich ofiar przestępstw do otrzymania wsparcia. W skład organizacji wchodzi lokalne ośrodki wsparcia ofiar na obszarze całego kraju, sekretariat oraz bezpłatna krajowa infolinia. Organizacja pomaga ofiarom przestępstw, świadkom i ich bliskim, wysłuchując ich oraz udzielając im wsparcia i porad. W

razie potrzeby ofiara może uzyskać pomoc w kontaktach z innymi podmiotami, które np. udzielają wsparcia psychologicznego, organizują schronienie lub zapewniają wsparcie finansowe. Ofiary przestępstw mogą również uzyskać wskazówki dotyczące przebiegu postępowania karnego. Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji organizuje również działania na rzecz wspierania ofiar przestępstw prowadzone przez wolontariuszy, którzy udzielają informacji i wsparcia w związku z toczącym się postępowaniem.

Dane kontaktowe:

0200 21 20 19

08 644 88 00

info@brottsofferjouren.se

<http://www.brottsofferjouren.se/>

Föreningen anhöriga till sexuellt utnyttjade barn (ATSUB – Stowarzyszenie na rzecz Krewnych Dzieci Wykorzystywanych Seksualnie)

ATSUB organizuje indywidualne konsultacje z krewnymi dzieci wykorzystywanych seksualnie i udziela im wsparcia w kontaktach z organami. Stowarzyszenie organizuje również grupy wsparcia i udziela wsparcia w sądzie.

Dane kontaktowe:

08 644 21 12

info@atsub.se

<http://atsub.se/>

Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter (RFSL – Szwedzka Federacja na rzecz Praw Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych i Transpłciowych), infolinia wsparcia dla ofiar przestępstw

RFSL to organizacja nienastawiona na zysk działająca na rzecz zagwarantowania, aby osoby LGBT miały takie same prawa, możliwości i obowiązki jak każdy inny członek społeczeństwa. RFSL prowadzi infolinię wsparcia dla osób LGBT, które padły ofiarą nadużyć, groźb i przemocy. Stowarzyszenie świadczy również usługi na rzecz krewnych i przyjaciół osób LGBT oraz osób, które mają styczność z najbardziej wrażliwymi osobami LGBT w swojej pracy. Organizacja zajmuje się organizowaniem spotkań kryzysowych, udzielaniem informacji na temat praw, zapewnianiem wsparcia w kontaktach z organami, udzielaniem pomocy w toku postępowania sądowego oraz organizowaniem schronienia.

Dane kontaktowe:

020 34 13 16

boj@rfsi.se

<http://www.rfsi.se/verksamhet/brottsofferjour/>

Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige (ROKS – Krajowa Organizacja ds. Schronisk dla Kobiet i Dziewcząt w Szwecji)

ROKS koordynuje działalność lokalnych ośrodków członkowskich zrzeszonych w ramach organizacji oraz zapewnia wsparcie i schronienie kobietom, dziewczętom i dziewczynkom, które padły ofiarą przemocy. Organizacja podejmuje również działania o charakterze opiniotwórczym, aby upowszechnić doświadczenia gromadzone w ramach ośrodków członkowskich i przyczynić się tym samym do ograniczenia skali zjawiska przemocy mężczyzn wobec kobiet.

Dane kontaktowe:

08 442 99 30

info@roks.se

<https://www.roks.se/>

Riksföreningen stödcentrum mot incest och andra sexuella övergrepp i barndomen (RISE – krajowe centrum wsparcia na rzecz osób, które padły ofiarą kazirodztwa i innych form wykorzystywania seksualnego w dzieciństwie)

RISE to organizacja nienastawiona na zysk udzielająca wsparcia osobom dorosłym, które były wykorzystywane seksualnie w dzieciństwie. Stowarzyszenie prowadzi telefon zaufania, pod który mogą dzwonić kobiety, mężczyźni, dzieci, krewni i specjaliści. RISE oferuje również swoim członkom różne aktywności, w tym dyskusje w grupach wsparcia.

Dane kontaktowe:

08 696 00 95

stod@rise-sverige.se

<https://www.roks.se/>

Terrafem

Terrafem jest organizacją nienastawioną na zysk. Prowadzi jedyny w Szwecji ogólnokrajowy telefon zaufania dla kobiet pochodzenia imigranckiego, które padły ofiarą przemocy. Ponadto Terrafem prowadzi infolinię prawną i zapewnia ochronę kobietom, które padły ofiarą przemocy, oraz ich dzieciom w swoich schroniskach.

Dane kontaktowe:

020 52 10 10

08 643 05 10

info@terrafem.org

<http://www.terrafem.org/>

Unizon

Unizon reprezentuje schroniska dla kobiet, ośrodki działające na rzecz wzmocnienia pozycji młodych kobiet oraz inne służby wsparcia działające na rzecz wolnego od przemocy społeczeństwa szanującego zasadę równouprawnienia płci. Organizacje członkowskie zajmują się głównie zapewnianiem wsparcia i ochrony kobietom, które padły ofiarą przemocy, oraz ich dzieciom. Organizacje podejmują również działania prewencyjne i wspierające na rzecz dzieci i osób młodych, wpływają na opinię publiczną i upowszechniają wiedzę.

Dane kontaktowe:

08 642 64 01

info@unizon.se

<http://unizon.se/>

Organy publiczne i inne podmioty

Brottsoffermyndigheten (Urząd ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw)

Nadrzędnym celem Urzędu ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw jest działanie na rzecz propagowania praw ofiar przestępstw, zaspokajanie ich potrzeb i dbanie o ich interesy. Urząd jest odpowiedzialny za podejmowanie działań na szczeblu krajowym w następujących czterech obszarach: rozpatrywanie spraw dotyczących wypłaty kompensaty ofiarom przestępstw, zarządzanie Funduszem dla Ofiar Przestępstw (Brottsofferfonden), pełnienie funkcji centrum wiedzy eksperckiej oraz odzyskiwanie kompensat wypłaconych ofiarom przestępstw.

Dane kontaktowe:

090 70 82 00

registrator@brottsoffermyndigheten.se

<https://www.brottsoffermyndigheten.se/>

Domstolsverket (Krajowy Urząd Sądownictwa)

Krajowy Urząd Sądownictwa to podległy rządowi organ państwowy pełniący funkcję organizacji świadczącej usługi na rzecz szwedzkich sądów. Krajowy Urząd Sądownictwa jest odpowiedzialny za kwestie ogólne i koordynacyjne mające wpływ na szwedzkie sądy. Zakres jego działań obejmuje również świadczenie usług na rzecz sądów, krajowych trybunałów ds. czynszów i dzierżaw i Krajowego Urzędu ds. Pomocy Prawnej (Rättshjälpsmyndigheten).

Dane kontaktowe:

036 15 53 00

domstolsverket@dom.se

<https://www.domstol.se>

Kronofogden (Szwedzka Służba Komornicza)

Szwedzka Służba Komornicza jest organem państwowym. Zajmuje się ona m.in. ustalaniem wysokości długu za pomocą nakazów zapłaty oraz udzielaniem wsparcia w odzyskaniu długu.

Dane kontaktowe:

0771 73 73 00

kronofogdemyndigheten@kronofogden.se

<https://www.kronofogden.se/>

Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK – Krajowe Centrum Wiedzy na temat Przemocy Mężczyzn wobec Kobiet)

Krajowe Centrum Wiedzy na temat Przemocy Mężczyzn wobec Kobiet (NCK) przy Uniwersytecie w Uppsali działa w imieniu rządu na rzecz podnoszenia poziomu wiedzy na szczeblu krajowym na temat przemocy mężczyzn wobec kobiet, przemocy w imię honoru oraz nękania i przemocy w związkach homoseksualnych. NCK zarządza „Kvinnofridslinjen”, tj. szwedzkim krajowym telefonem zaufania dla ofiar przemocy, a także specjalistycznym oddziałem opieki ambulatoryjnej dla kobiet, które padły ofiarą przemocy, przy Szpitalu Uniwersyteckim w Uppsali.

Dane kontaktowe:

020 50 50 50

018 611 27 93

info@nck.uu.se

<http://www.nck.uu.se/>

Polismyndigheten (szwedzka policja)

Policja prowadzi dochodzenia w sprawie przestępstw i podejmuje działania prewencyjne. Policja zajmuje się również przypadkami korzystania z fikcyjnych danych osobowych.

Dane kontaktowe:

114 14

112 (w nagłych przypadkach)

registrator.kansli@polisen.se

<https://polisen.se/>

Rättshjälpsmyndigheten (Krajowy Urząd ds. Pomocy Prawnej)

Krajowy Urząd ds. Pomocy Prawnej to ogólnokrajowy urząd zajmujący się udzielaniem pomocy prawnej zgodnie ze szwedzką ustawą o pomocy prawnej. Krajowy Urząd ds. Pomocy Prawnej pełni również funkcję organu egzekucyjnego, w przypadku gdy sąd postanowi wystąpić o zwrot kosztów, w tym o zwrot kosztów obrony w sprawach karnych.

Dane kontaktowe:

060 13 46 00

rattshjalpsmyndigheten@dom.se

<https://www.domstol.se/rattshjalpsmyndigheten/>

Skatteverket (Szwedzki Urząd Podatkowy)

Szwedzki Urząd Podatkowy to organ administracji odpowiedzialny za kwestie podatkowe, wycenę majątku, prowadzenie ewidencji ludności i rejestrowanie dokumentów urzędowych. Szwedzki Urząd Podatkowy rozpatruje również wnioski o zapewnienie ochrony danych osobowych (szyfrowanie do celów zapewnienia poufności i korzystanie z nieaktualnych danych adresowych).

Dane kontaktowe:

0771 567 567

<https://www.skatteverket.se/privat.4.76a43be412206334b89800052864.html>

Sveriges Kommuner och Landsting (SKL – Szwedzkie Stowarzyszenie Organów Samorządu Terytorialnego i Regionów)

SKL to organizacja członkowska zrzeszająca wszystkie rady gminy, okręgu i regionu.

Dane kontaktowe:

08 452 70 00

info@skl.se

<https://skl.se/>

Åklagarmyndigheten (szwedzka prokuratura)

Prokuratura współpracuje z policją przy prowadzeniu dochodzeń/śledztw w sprawie przestępstw. Jeżeli

dochodzenie/śledztwo doprowadzi do postawienia zarzutów, sprawa zostanie skierowana do sądu. W takim przypadku zadaniem prokuratora będzie wykazanie, że oskarżony faktycznie popełnił zarzucane mu przestępstwo.

Dane kontaktowe:

010 562 50 00

registrator@aklagare.se

<https://www.aklagare.se/>

Telefony zaufania dla ofiar przestępstw

Barnens Rätt i Samhället (BRIS – Prawa Dziecka w Społeczeństwie)

BRIS to organizacja działająca na rzecz praw dzieci, która nie posiada żadnych powiązań o charakterze politycznym ani religijnym. Dzieci i osoby młode do 18. roku życia należące do grup szczególnie wrażliwych mogą nieodpłatnie i anonimowo skontaktować się z doradcą BRIS za pośrednictwem poczty elektronicznej, chatu lub drogą telefoniczną. BRIS przyjmuje również zgłoszenia od osób dorosłych poszukujących kogoś, komu mogłyby zadać pytania dotyczące dzieci i osób młodych oraz komu mogłyby przedstawić swoje obawy w tym zakresie.

Dane kontaktowe:

116 111, telefon zaufania dla dzieci i osób młodych

077 150 50 50, telefon zaufania dla osób dorosłych

Brottsofferjouren Sverige (Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji)

Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji to organizacja nienastawiona na zysk działająca na rzecz propagowania prawa wszystkich ofiar przestępstw do otrzymania wsparcia. W skład organizacji wchodzi lokalne ośrodki wsparcia ofiar na obszarze całego kraju, sekretariat oraz bezpłatna krajowa infolinia. Organizacja pomaga ofiarom przestępstw, świadkom i ich bliskim, wysłuchując ich oraz udzielając im wsparcia i porad. W razie potrzeby ofiara może uzyskać pomoc w kontaktach z innymi podmiotami, które np. udzielają wsparcia psychologicznego, organizują schronienie lub zapewniają wsparcie finansowe. Ofiary przestępstw mogą również uzyskać wskazówki dotyczące przebiegu postępowania karnego. Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji organizuje również działania na rzecz wspierania ofiar przestępstw prowadzone przez wolontariuszy, którzy udzielają informacji i wsparcia w związku z toczącym się postępowaniem.

Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw prowadzi telefon zaufania zapewniający wszystkim ofiarom przestępstw możliwość uzyskania wsparcia, jak również nawiązania kontaktu z odpowiednim lokalnym ośrodkiem wsparcia ofiar. Pracownicy krajowego telefonu zaufania udzielają wsparcia w 21 różnych językach.

Dane kontaktowe:

0200 21 20 19

Brottsoffermyndigheten (Urząd ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw)

Nadrzędnym celem Urzędu ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw jest działanie na rzecz propagowania praw ofiar przestępstw, zaspokajanie ich potrzeb i dbanie o ich interesy. Urząd jest odpowiedzialny za podejmowanie działań na szczeblu krajowym w następujących czterech obszarach: rozpatrywanie spraw dotyczących wypłaty kompensaty ofiarom przestępstw, zarządzanie Funduszem dla Ofiar Przestępstw (Brottsofferfonden), pełnienie funkcji centrum wiedzy eksperckiej oraz odzyskiwanie kompensat wypłaconych ofiarom przestępstw.

Urząd ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw prowadzi telefon wsparcia zapewniający ofiarom możliwość uzyskania informacji na temat kompensaty finansowej z tytułu szkód wyrządzonych przestępstwem, a

także np. informacji na temat prawa do korzystania z usług „pełnomocnika z urzędu dla pokrzywdzonego”, zasad ustanowienia kuratora procesowego dla dziecka, zakazów zbliżania się i przebiegu postępowania sądowego.

Dane kontaktowe:

090 70 82 00

Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK – Krajowe Centrum Wiedzy na temat Przemocy Mężczyzn wobec Kobiet)

Krajowe Centrum Wiedzy na temat Przemocy Mężczyzn wobec Kobiet (NCK) przy Uniwersytecie w Uppsali działa w imieniu rządu na rzecz podnoszenia poziomu wiedzy na szczeblu krajowym na temat przemocy mężczyzn wobec kobiet, przemocy w imię honoru oraz nękania i przemocy w związkach homoseksualnych. NCK zarządza „Kvinnofridslinjen”, tj. szwedzkim krajowym telefonem zaufania dla ofiar przemocy, a także specjalistycznym oddziałem opieki ambulatoryjnej dla kobiet, które padły ofiarą przemocy, przy Szpitalu Uniwersyteckim w Uppsali.

Dane kontaktowe:

020 50 50 50

Terrafem

Terrafem jest organizacją nienastawioną na zysk. Prowadzi jedyny w Szwecji ogólnokrajowy telefon zaufania dla kobiet pochodzenia imigranckiego, które padły ofiarą przemocy. Ponadto Terrafem prowadzi infolinię prawną i zapewnia ochronę kobietom, które padły ofiarą przemocy, oraz ich dzieciom w swoich schroniskach.

Dane kontaktowe:

020 52 10 10

Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter (RFSL – Szwedzka Federacja na rzecz Praw Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych i Transpłciowych), infolinia wsparcia dla ofiar przestępstw

RFSL to organizacja nienastawiona na zysk działająca na rzecz zagwarantowania, aby osoby LGBT miały takie same prawa, możliwości i obowiązki jak każdy inny członek społeczeństwa. RFSL prowadzi infolinię wsparcia dla osób LGBT, które padły ofiarą nadużyć, gróźb i przemocy. Stowarzyszenie świadczy również usługi na rzecz krewnych i przyjaciół osób LGBT oraz osób, które mają styczność z najbardziej wrażliwymi osobami LGBT w swojej pracy. Organizacja zajmuje się organizowaniem spotkań kryzysowych, udzielaniem informacji na temat praw, zapewnianiem wsparcia w kontaktach z organami, udzielaniem pomocy w toku postępowania sądowego oraz organizowaniem schronienia.

Dane kontaktowe:

020 34 13 16

Czy wsparcie dla ofiar przestępstw jest udzielane bezpłatnie?

Tak, organizacje nienastawione na zysk udzielają wsparcia ofiarom przestępstw nieodpłatnie. To samo dotyczy usług wsparcia świadczonych przez organy publiczne.

Jakiego rodzaju wsparcie mogę otrzymać od organów państwowych?

Brottsoffermyndigheten (Urząd ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw)

Nadrzędnym celem Urzędu ds. Wsparcia i Kompensat dla Ofiar Przestępstw jest działanie na rzecz propagowania praw ofiar przestępstw, zaspokajanie ich potrzeb i dbanie o ich interesy. Urząd jest odpowiedzialny za podejmowanie działań na szczeblu krajowym w następujących czterech obszarach: rozpatrywanie spraw

dotyczących wypłaty kompensaty ofiarom przestępstw, zarządzanie Funduszem dla Ofiar Przestępstw (Brottsofferfonden), pełnienie funkcji centrum wiedzy eksperckiej oraz odzyskiwanie kompensat wypłaconych ofiarom przestępstw.

Dane kontaktowe:

090 70 82 00

registrator@brottsoffermyndigheten.se

<https://www.brottsoffermyndigheten.se/>

Domstolsverket (Krajowy Urząd Sądownictwa)

Krajowy Urząd Sądownictwa to podległy rządowi organ państwowy pełniący funkcję organizacji świadczącej usługi na rzecz szwedzkich sądów. Krajowy Urząd Sądownictwa jest odpowiedzialny za kwestie ogólne i koordynacyjne mające wpływ na szwedzkie sądy. Zakres jego działań obejmuje również świadczenie usług na rzecz sądów, krajowych trybunałów ds. czynszów i dzierżaw i Krajowego Urzędu ds. Pomocy Prawnej (Rättshjälpsmyndigheten).

Dane kontaktowe:

036 15 53 00

domstolsverket@dom.se

<https://www.domstol.se>

Kronofogden (Szwedzka Służba Komornicza)

Szwedzka Służba Komornicza jest organem państwowym. Zajmuje się ona m.in. ustalaniem wysokości długu za pomocą nakazów zapłaty oraz udzielaniem wsparcia w odzyskaniu długu.

Dane kontaktowe:

0771 73 73 00

kronofogdemyndigheten@kronofogden.se

<https://www.kronofogden.se/>

Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK – Krajowe Centrum Wiedzy na temat Przemocy Mężczyzn wobec Kobiet)

Krajowe Centrum Wiedzy na temat Przemocy Mężczyzn wobec Kobiet (NCK) przy Uniwersytecie w Uppsali działa w imieniu rządu na rzecz podnoszenia poziomu wiedzy na szczeblu krajowym na temat przemocy mężczyzn wobec kobiet, przemocy w imię honoru oraz nękania i przemocy w związkach homoseksualnych. NCK zarządza „Kvinnofridslinjen”, tj. szwedzkim krajowym telefonem zaufania dla ofiar przemocy, a także specjalistycznym oddziałem opieki ambulatoryjnej dla kobiet, które padły ofiarą przemocy, przy Szpitalu Uniwersyteckim w Uppsali.

Dane kontaktowe:

020 50 50 50

018 611 27 93

info@nck.uu.se

<http://www.nck.uu.se/>

Polismyndigheten (szwedzka policja)

Policja prowadzi dochodzenia w sprawie przestępstw i podejmuje działania prewencyjne. Policja zajmuje się również przypadkami korzystania z fikcyjnych danych osobowych.

Dane kontaktowe:

114 14

112 (w nagłych przypadkach)

registrator.kansli@polisen.se

<https://polisen.se/>

Rättshjälpsmyndigheten (Krajowy Urząd ds. Pomocy Prawnej)

Krajowy Urząd ds. Pomocy Prawnej to ogólnokrajowy urząd zajmujący się udzielaniem pomocy prawnej zgodnie ze szwedzką ustawą o pomocy prawnej. Krajowy Urząd ds. Pomocy Prawnej pełni również funkcję organu egzekucyjnego, w przypadku gdy sąd postanowi wystąpić o zwrot kosztów, w tym o zwrot kosztów obrony w sprawach karnych.

Dane kontaktowe:

060 13 46 00

rattshjalpsmyndigheten@dom.se

<https://www.domstol.se/rattshjalpsmyndigheten/>

Skatteverket (Szwedzki Urząd Podatkowy)

Szwedzki Urząd Podatkowy to organ administracji odpowiedzialny za kwestie podatkowe, wycenę majątku, prowadzenie ewidencji ludności i rejestrowanie dokumentów urzędowych. Szwedzki Urząd Podatkowy rozpatruje również wnioski o zapewnienie ochrony danych osobowych (szyfrowanie do celów zapewnienia poufności i korzystanie z nieaktualnych danych adresowych).

Dane kontaktowe:

0771 567 567

<https://www.skatteverket.se/>

Sveriges Kommuner och Landsting (SKL – Szwedzkie Stowarzyszenie Organów Samorządu Terytorialnego i Regionów)

SKL to organizacja członkowska zrzeszająca wszystkie rady gminy, okręgu i regionu.

Dane kontaktowe:

08 452 70 00

info@skl.se

<https://skl.se/>

Åklagarmyndigheten (szwedzka prokuratura)

Prokuratura współpracuje z policją przy prowadzeniu dochodzeń/śledztw w sprawie przestępstw. Jeżeli dochodzenie/śledztwo doprowadzi do postawienia zarzutów, sprawa zostanie skierowana do sądu. W takim przypadku zadaniem prokuratora będzie wykazanie, że oskarżony faktycznie popełnił zarzucane mu

przestępstwo.

Dane kontaktowe:

010 562 50 00

registrator@aklagare.se

<https://www.aklagare.se/>

Jakiego rodzaju wsparcie mogę otrzymać od organizacji pozarządowych?

Barnens Rätt i Samhället (BRIS – Prawa Dziecka w Społeczeństwie)

BRIS to organizacja działająca na rzecz praw dzieci, która nie posiada żadnych powiązań o charakterze politycznym ani religijnym. Dzieci i osoby młode do 18. roku życia należące do grup szczególnie wrażliwych mogą nieodpłatnie i anonimowo skontaktować się z doradcą BRIS za pośrednictwem poczty elektronicznej, chatu lub drogą telefoniczną. BRIS przyjmuje również zgłoszenia od osób dorosłych poszukujących kogoś, komu mogłyby zadać pytania dotyczące dzieci i osób młodych oraz komu mogłyby przedstawić swoje obawy w tym zakresie.

Dane kontaktowe:

116 111, telefon zaufania dla dzieci i osób młodych

077 150 50 50, telefon zaufania dla osób dorosłych

info@bris.se

<https://www.bris.se/>

Brottsofferjouren Sverige (Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji)

Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji to organizacja nienastawiona na zysk działająca na rzecz propagowania prawa wszystkich ofiar przestępstw do otrzymania wsparcia. W skład organizacji wchodzi lokalne ośrodki wsparcia ofiar na obszarze całego kraju, sekretariat oraz bezpłatna krajowa infolinia. Organizacja pomaga ofiarom przestępstw, świadkom i ich bliskim, wysłuchując ich oraz udzielając im wsparcia i porad. W razie potrzeby ofiara może uzyskać pomoc w kontaktach z innymi podmiotami, które np. udzielają wsparcia psychologicznego, organizują schronienie lub zapewniają wsparcie finansowe. Ofiary przestępstw mogą również uzyskać wskazówki dotyczące przebiegu postępowania karnego. Organizacja ds. Pomocy Ofiarom Przestępstw w Szwecji organizuje również działania na rzecz wspierania ofiar przestępstw prowadzone przez wolontariuszy, którzy udzielają informacji i wsparcia w związku z toczącym się postępowaniem.

Dane kontaktowe:

0200 21 20 19

08 644 88 00

info@brottsofferjouren.se

<http://www.brottsofferjouren.se/>

Föreningen anhöriga till sexuellt utnyttjade barn (ATSUB – Stowarzyszenie na rzecz Krewnych Dzieci Wykorzystywanych Seksualnie)

ATSUB organizuje indywidualne konsultacje z krewnymi dzieci wykorzystywanych seksualnie i udziela im wsparcia w kontaktach z organami. Stowarzyszenie organizuje również grupy wsparcia i udziela wsparcia w sądzie.

Dane kontaktowe:

08 644 21 12

info@atsub.se

<http://atsub.se/>

Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter (RFSL – Szwedzka Federacja na rzecz Praw Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych i Transpłciowych), infolinia wsparcia dla ofiar przestępstw

RFSL to organizacja nienastawiona na zys działająca na rzecz zagwarantowania, aby osoby LGBT miały takie same prawa, możliwości i obowiązki jak każdy inny członek społeczeństwa. RFSL prowadzi infolinię wsparcia dla osób LGBT, które padły ofiarą nadużyć, gróźb i przemocy. Stowarzyszenie świadczy również usługi na rzecz krewnych i przyjaciół osób LGBT oraz osób, które mają styczność z najbardziej wrażliwymi osobami LGBT w swojej pracy. Organizacja zajmuje się organizowaniem spotkań kryzysowych, udzielaniem informacji na temat praw, zapewnianiem wsparcia w kontaktach z organami, udzielaniem pomocy w toku postępowania sądowego oraz organizowaniem schronienia.

Dane kontaktowe:

020 34 13 16

boj@rfsi.se

<http://www.rfsi.se/verksamhet/brottsofferjour/>

Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige (ROKS – Krajowa Organizacja ds. Schronisk dla Kobiet i Dziewcząt w Szwecji)

ROKS koordynuje działalność lokalnych ośrodków członkowskich zrzeszonych w ramach organizacji oraz zapewnia wsparcie i schronienie kobietom, dziewczętom i dziewczynkom, które padły ofiarą przemocy. Organizacja podejmuje również działania o charakterze opiniotwórczym, aby upowszechniać doświadczenia gromadzone w ramach ośrodków członkowskich i przyczynić się tym samym do ograniczenia skali zjawiska przemocy mężczyzn wobec kobiet.

Dane kontaktowe:

08 442 99 30

info@roks.se

<https://www.roks.se/>

Riksföreningen stödcentrum mot incest och andra sexuella övergrepp i barndomen (RISE – krajowe centrum wsparcia na rzecz osób, które padły ofiarą kazirodztwa i innych form wykorzystywania seksualnego w dzieciństwie)

RISE to organizacja nienastawiona na zys udzielająca wsparcia osobom dorosłym, które były wykorzystywane seksualnie w dzieciństwie. Stowarzyszenie prowadzi telefon zaufania, pod który mogą dzwonić kobiety, mężczyźni, dzieci, krewni i specjaliści. RISE oferuje również swoim członkom różne aktywności, w tym dyskusje w grupach wsparcia.

Dane kontaktowe:

08 696 00 95

stod@rise-sverige.se

<http://rise-sverige.se/>

Terrafem

Terrafem jest organizacją nienastawioną na zysk. Prowadzi jedyny w Szwecji ogólnokrajowy telefon zaufania dla kobiet pochodzenia imigranckiego, które padły ofiarą przemocy. Ponadto Terrafem prowadzi infolinię prawną i zapewnia ochronę kobietom, które padły ofiarą przemocy, oraz ich dzieciom w swoich schroniskach.

Dane kontaktowe:

020 52 10 10

08 643 05 10

info@terrafem.org

<http://www.terrafem.org/>

Unizon

Unizon reprezentuje schroniska dla kobiet, ośrodki działające na rzecz wzmocnienia pozycji młodych kobiet oraz inne służby wsparcia działające na rzecz wolnego od przemocy społeczeństwa szanującego zasadę równouprawnienia płci. Organizacje członkowskie zajmują się głównie zapewnianiem wsparcia i ochrony kobietom, które padły ofiarą przemocy, oraz ich dzieciom. Organizacje podejmują również działania prewencyjne i wspierające na rzecz dzieci i osób młodych, wpływają na opinię publiczną i upowszechniają wiedzę.

Dane kontaktowe:

08 642 64 01

info@unizon.se

<http://unizon.se/>

■ Ostatnia aktualizacja: 15/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.